

Evanjelium na slávnosť Nanebovzatia Panny Márie

Komentár na slávnosť
Nanebovzatia Panny Márie. „V
tých dňoch sa Mária vydala na
cestu a ponáhľala sa do istého
judejského mesta v hornatom
kraji.“ Všetko v Márii odráža
radosť z lásky, ktorá je usilovná,
pokorná a odpútaná od seba
samej. Svätý Josemaría rád
rozmýšľal nad touto scénou a učil
sa Máriinmu prirodzenému
spôsobu života kresťanských
čností.

Evanjelium (Lk 1, 39-56)

V tých dňoch sa Mária vydala na cestu a ponáhľala sa do istého judejského mesta v hornatom kraji. Vošla do Zachariášovho domu a pozdravila Alžbetu. Len čo Alžbeta začula Máriin pozdrav, dieťa v jej lone sa zachvelo a Alžbetu naplnil Duch Svätý. Vtedy zvolala veľkým hlasom:

„Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života. Čím som si zaslúžila, že matka môjho Pána prichádza ku mne? Lebo len čo zaznel tvoj pozdrav v mojich ušiach, radosťou sa zachvelo dieťa v mojom lone. A blahoslavená je tá, ktorá uverila, že sa splní, čo jej povedal Pán.“

Mária hovorila:

„*Velebí moja duša Pána*

*a môj duch jasá v Bohu, mojom
spasiteľovi,*

*lebo zhliadol na poníženosť svojej
služobnice.*

*Hľa, od tejto chvíle blahoslaviť ma
budú všetky pokolenia,*

*lebo veľké veci mi urobil ten, ktorý je
mocný,*

a sväté je jeho meno

*a jeho milosrdenstvo z pokolenia na
pokolenie*

s tými, čo sa ho boja.

Ukázal silu svojho ramena,

*rozptýlil tých, čo v srdci pyšne
zmýšľajú.*

Mocnárov zosadil z trónov

a povýšil ponížených.

Hladných nakrmil dobrotami

a bohatých prepustil naprázdno.

Ujal sa Izraela, svojho služobníka,

lebo pamätá na svoje milosrdenstvo,

ako sľúbil našim otcom,

*Abrahámovi a jeho potomstvu
naveky.“*

Mária zostala pri nej asi tri mesiace a potom sa vrátila domov.

.....

Komentár

V radostný deň, keď Cirkev slávi Nanebovzatie Panny Márie s telom i dušou do neba, evanjelium tejto slávnosti rozpráva o scéne Máriinho navštívenia jej sesternice Alžbety.

Panna Mária si hneď všimne, že Alžbeta je postaršia a bude potrebovať pomoc v poslednom

štádiu tehotenstva a pri pôrode. A bez toho, aby zvážila všetky možné nepríjemnosti spojené s cestou, „v tých dňoch“ sa „ponáhľa do hornatého kraja“ (v. 39). Evanjelista neuvádza, či Jozef sprevádza Pannu Máriu, ale je logické, že to robí, keďže boli zasnúbení a ich pobyt bude trvať niekoľko mesiacov.

Všetko, čo sa týka Márie, odráža radosť z usilovnej, pokornej a nezištnej lásky. Dievčina z Nazareta skutočne práve prijala svoje vznešené povolanie stať sa Božou Matkou. Tento nevýslovný dar ju však neuzatvára do seba, naopak, vidíme ju preplnenú duchom služby a láskyplného záujmu o druhých.

Svätý Josemaría rád meditoval nad touto scénou a učil sa kresťanským cnostiam z Máriinej prirodzenosti: „Blahoslavená si, lebo si uverila,“ hovorí Alžbeta našej Matke. „Jednota s Bohom a nadprirodzený život so

sebou vždy prinášajú príťažlivý spôsob uskutočňovania ľudských cností: Mária prináša radosť do domu svojej sesternice, pretože *prináša Krista*“ (Svätý Josemaría, *Brázda*, bod 566). A pri inej príležitosti svätý Josemaría navrhol: „Obráť svoj pohľad k Panne Márii a pozoruj, ako žije cnosť vernosti. Keď ju potrebuje Alžbeta, vydáva sa na cestu — ako hovorí Evanjelium — *cum festinatione*: s radostným náhlením. Uč sa!“ (Svätý Josemaría, *Brázda*, bod 371).

Keď Mária prichádza na miesto určenia, uprostred radosti matiek, Krstiteľ skáče od radosti v Alžbetinom lone, čím začína svoje poslanie Predchodcu, ktorý ohlasuje príchod Mesiáša. A Alžbeta sa pokorne raduje, že ju navštívila „Matka môjho Pána“ (v. 43). Je to Duch Svätý, ktorým sú Alžbeta a Krstiteľ naplnení (porov. 1, 15. 41), ktorý im umožňuje vnímať Božiu

prítomnosť, aj keď prichádza skrytá a skromná. A bude to Tešiteľ, ktorý nás naučí rozpoznať Pána, keď k nám prichádza, vo sviatostiach a v potrebách druhých.

Tak ako nám úryvok o navštívení ukazuje Máriu plnú usilovnosti a horlivosti pomáhať druhým, privádzať ich k svojmu Synovi, tak aj teraz s nami pokračuje v starostlivosti, ktorú prejavovala Alžbete.

Pápež František to vyjadril takto: „Sviatok Nanebovzatia Panny Márie je výzvou pre nás všetkých, najmä pre tých, ktorých trápia pochybnosti a smútok, ktorí sa pozerajú dolu, ktorí sa nemôžu pozeráť hore. Pozerajme hore, nebo je otvorené, nevzbudzuje strach, už nie je vzdialené, pretože na prahu neba nás čaká Matka a Ona je našou matkou. Miluje nás, usmieva sa na nás a pomáha nám s

nežnosťou“ (František, *Anjel Pána*, 15-VIII-2019).

„Ako každá matka chce pre svoje deti to najlepšie a hovorí nám: *Ste vzácní v Božích očiach, nie ste stvorení pre malé uspokojenie tohto sveta, ale pre veľké radosti neba*. Áno, pretože Boh je radosť, nie nuda. Boh je radosť. Nechajme sa viesť rukou Panny Márie“ (František, *Anjel Pána*, 15-VIII-2019).

Pablo M. Edo